

Neredeyiz?

Ruhsal yolculukta dikkat edilmesi gereken hususlara daha önce de değinmiştim. Lâkin, yaşamımızın yoğunluğu hafızamızın zayıflığıyla birleşince, bazı prensipler kısa bir süreliğine nazar-ı dikkatimizden kaçıyor.

İnsanın kendi içindeki Tanrı'yı arayıp bulacağı süreci kapsayan bu yolculuk tehlikeli bir serüvendir, Değerli Okurlarım. Konuyla haşır neşir olduğum şu son yirmi küsur senede pandülü kaparak akla hayale gelecek her şeyi ölçmeye kalkanları; filanca gezegen ya da boyutlardan mesajlar naklederek kendini bir şey sananları; verdikleri enerjiyle hasta iyileştirmeyi başardıktan sonra “Ben eşsiz bir şifacıyım!” demeye başlayanları; kendilerini küçük, değersiz ve yalnız addedip sahte guruların peşine takılanları gördüm.

Bunun yanı sıra, zeminin kayganlığını hesaplayarak dengesini kaybetmeyen; spiritüel fantezilere paçayı kaptırmanın an meselesi olduğunu bilerek disiplinle egosunu ve hayal gücünü gemleyen; birilerini yücelterek kendisini ya da başkalarını aşagılama hatasına düşmeyen; spiritüel güçler geliştirmekten imtina ederek ruhaniyetinin kendi doğallığı içinde bir çiçek gibi açılmasını seyreden kişilerle de karşılaştım.

Tüm bunlardan çıkartabildiğim sonucu, Omraam Michaël Aïvanhov'un şu sözleri ziyadesiyle güzel izah ediyor: “Bilgi genellikle tehlikelidir. Sizin için hakikaten yararlı olan tek bilgi, yaşamın yasalarını keşfetmenizi mümkün kılandır... Spiritüel gerçekleri, onları almaya hazır olmayanlara ifşa etmek riskli bir iştir. Bütün inisiyeler ve büyük üstatlar, açıklamayı arzu ettikleri bilginin yaratacağı sonuçları düşünmek mecburiyetindedirler. Çünkü, hakikat bazılarını aydınlatırken, diğerlerinde tehlikeli bir mayalanmaya neden olabilir... Bilmelisiniz ki, İnisiyatik Bilim'in sırları egoist insanların elinde fevkalade tehlikeli silahlara dönüşebilir. Benciller ve acımasızlar bunu sadece kendi yararlarına, diğerlerinin de zararına kullanırlar. Bugün şu olanlara bir bakın...”

İnsanları, daima kendilerini yaralayacak ya da hasta edecek şeylerin cazibesine kapılan çocuklara benzeten Aïvanhov, spiritüel altyapıyı kurmadan, arınıp saflaşmadan, gerekli bilgiye ve olgunluğa ulaşmadan, gizem kapılarını aralamanın kişiyi altüst edeceğini, onu maddi-manevi bir çıkmaza sokabileceğini sıkça vurguluyor. Duru-görü, duru-işiti gibi yeteneklerin vakitsizce gelişmesine dair söyledikleri ise aynı derecede dikkat çekici:

“Görünmeyen âlemdeki ruhlara karşı kendilerini koruyamadıklarından acınacak halde olan birçok medyumla karşılaştım. Duyarlılık harika bir şey ama, eğer iradenizi geliştirmediyse, dirençli olmayı öğrenmediyse, kayboldunuz demektir... Her türden ruh mevcut. Bunlardan bazıları bu insanların korumasız olduğunu görerek, onları kullanıyor, aldatıyor ve tüm güçlerini emiyor. Birkaç yıl içerisinde bu zavallıları dengelerini tamamen kaybetmiş olarak bulacaksınız... Bu tür tehlikelerden korunmanız için, çok yüce varlıklar tarafından yönlendirilmeniz gerekiyor ve bu varlıklar saflaşma amacıyla içsel çalışma yapmadığınız sürece size yol göstermeyi kabul etmeyeceklerdir. Onlar, sadece kendi kaprislerini tatmin etmek için görünmeyen âlemin güçlerini kullanmaya kalkan açgözlü bir aptal için zahmete girmeyeceklerdir.”

Şunun altını önemle çizmek isterim ki, spiritüel yolculuğun her safhasında, ne kadar ilerlemiş olursak olalım, bıçak sırtında yürüdüğümüzü; kutbun karanlık tarafına farkına dahi varmadan kayabileceğimizi asla unutmayalım. Ve bir adım atmadan önce, “Bunu niçin yapıyorum?”, “Kime ne ispat etmek istiyorum?”, “Sözlerim ve davranışlarım beni ve karşımdakileri nereye götürür?”, “Hizmet ettiğim ruhum mu, yoksa egom mu?” gibi soruları sormayı kesinlikle ihmal etmemeliyiz.

Rehber seçimine gelince... Hintliler genelde iki türlü guru olduğunu söylerler: Upa guru ve Sat guru. Upa guru, karşımıza çıkan tüm olay ve insanlardır. O; hâlâ kendi üzerinde çalışan, “Söylediğim gibi yapın, ama yaptığım gibi yapmayın!” diyebilen, sadece yola işaret eden bir *öğrencidir*. Sat guru ise artık yolun kendisi olan; sizdeki Tanrısallığı, ruhunuzdaki o muhteşem potansiyeli tüm çıplaklığıyla size gösteren bir varlıktır.

Sat guru sıfatını taşıyan üstatlar, öyle uluorta dolaşıp kendi öğretilerinin bezirgânlığını yapmadıkları gibi başkalarına da yaptırmazlar. “Hak etmeden kılavuz olmaya çalışanlar çok,” diyor Paramahansa Yogananda, “körler, körlere yol gösteremezler. Tanrı’yı bulamamış biri, sizi Tanrı’ya götüremez.”

İşte bu nedenle, nereye gittiğimizi kestirebilmek için nerede olduğumuzu çok iyi kavramamız gerekiyor.

